

omkring i Kommunerne. Det er jo klart, at naar der skal være Tale om en mellemkommunal Beskatning, vilde det være meget ønskeligt, at man fulgte nogenlunde samme Regel saavel i Købstæderne som paa Landet, og naar vi skulle til at beregne en Skatteprocent, som skulde bruges ved denne Forskelsberegning, som den ærede Indenrigsminister er fremkommen med, er det jo dobbelt nødvendigt, at vi maa have ensartede Regler baade det ene og det andet Sted. Men under alle disse Overvejelser er man strandet paa een Ting, nemlig den overordentlig store Vanskelighed, som det er at sige, hvor meget en Landejendom giver i Indtægt. Det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup), som indledede Forhandlingen om dette Forslag, fremdrog ogsaa meget stærkt dette, at man ikke er i Stand til at bestemme Indtægterne af en Landejendom. Man fristes enten til at sætte den alt for lavt eller sætte den alt for højt. Vanskeligheden ligger i, at vore Landmænd i Reglen ikke føre Regnskab. Men dertil kommer, at Indtægten af en Landejendom kan paa Grund af indtræffende Omstændigheder synke næsten til slet ingenting. Jeg skal her blot anføre noget, som kan træffe alle de Ejendomme, som ere i udmærket Drift, og som have deres Indtægt af deres Besætning. For disse kan det hænde, at en meget kostbar Kvægbesætning kaster, og det kan blive saa gennemgaaende, at al Indtægt i en Række Aar kan forsvinde fuldstændig for vedkommende Landmand. Han har da intet andet at gøre end at tage op af sin Kapital for overhovedet at eksistere, indtil der kan komme bedre Tider. Alt dette gør det, som sagt, overordentlig vanskeligt paa Landet at indrette sig paa en Indtægtsskat af samme Art som den, der findes i Købstæderne. Jeg betragter det som en stor Indrømmelse fra Landkommunernes Side til Købstæderne, naar man trods denne Vanskelighed, jeg her har paapeget, har villet indlade sig paa at gøre et Forsøg paa, om det kan lade sig gøre i det Forslag, som Skattekommissionen har stillet.

Det ærede Medlem for Odense (Koch) sagde i Gaar, at den højtærede Indenrigsminister havde haft en heldig Haand til at ordne dette Forhold om Forskelsberegning. Jeg kunde næsten fristes til at sige, at over for dette udviklede Spørgsmaal, hvad Indtægt en Landejendom kan give, har den højtærede Indenrigsminister haft mere end en heldig Haand, han har haft en Alexander den Stores Haand. Han

har ikke løst Knuden, langtfra, han har hugget Knuden igennem, og det ved den mærkelige Bestemmelse i § 8, som jeg undrer mig over ikke hidtil er bleven omtalt. I denne Paragraf slaar Regeringens Forslag fast, hvad der er Skatteindtægt af en Landejendom. Der siges det udtrykkelig, at en Landmands Indtægt er $3\frac{1}{2}$ pCt. af de Penge, han har indestaaende i sin Ejendom. Hvis det nu slog til, vilde jeg sige, at det var en ganske fortreffelig Regel, saa vilde det være, hvad man kunde kalde: lige ud ad Landevejen, og der var ikke et eneste Sogneraad, som kunde komme i Forlegenhed paa Grund af den; thi hvor meget en Mand skylder, og hvor meget hans Ejendom er værd, — ere vi Landmænd overordentlig fortrolige med. Det lille Regnestykke: at trække Gælden fra det, vi ansætte hans Ejendom til, og saa beregne $3\frac{1}{2}$ pCt. deraf, er lige ud ad Landevejen. Men som gammel Sogneraadsformand, der ved, at man skal have Pengene ud — de Penge, der skal til, skal til — og at man skal finde de tilstrækkelige Midler, bliver jeg noget ængstelig ved denne Bestemmelse, thi det er klart, at naar der ikke kan paaregnes mere Skatteindtægt end $3\frac{1}{2}$ pCt. af de Penge, Manden har indestaaende i Ejendommen, vil man faa en grumme lille Indtægt at gaa ud fra. Jeg kan paavise det ad 3 forskellige Veje.

Jeg kan paavise det ud fra Forhold, der gælde overalt i Landet, ud fra de Oplysninger, Skattekommissionen har givet. Efter disse Oplysninger ere alle Ejendommens Værdi paa Landet vurderet til 3,260 Mill. Kr., deri er indbefattet Bygninger osv., og Prioritetsgælden er opgjort til 1,550 Mill. Kr. Trækker man altsaa Prioritetsgælden fra det hele, faar man en Sum af 1,710 Mill. Kr. $3\frac{1}{2}$ pCt. af denne paaregnede Skatteindtægt bliver 60 Mill. Kr. Nu ved vi alle, at Formue- og Lejligheds-skatten udgør $5\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Altsaa, af en Skatteindtægt paa 60 Mill. Kr. skal der udredes $5\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det bliver en gennemsnitlig Skatteprocent af $8\frac{1}{2}$, og der maa vi saa tage Hensyn til, at de kommunale Skatter ovre i Jylland ere betydelig højere end paa Øerne. Jeg har søgt at gøre en Beregning over et jydsk Amt, og har dertil valgt det Amt, jeg selv bor i, nemlig Skanderborg Amt. Hartkorn til dette Amt er 11,326 Tdr., og Værdien af en Td. Hartkorn ere alle enige om at sætte til omtrent 7,000 Kr. Saa faa vi en Værdi af Ejendommene i Skanderborg Amt af 80 Mill. Kr., og paaregner man, at de omtrent skyldte det halve, hvad der jo er gen-